

sygn. akt I C 230/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2021 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. z/s we W.

przeciwko I. U.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. U. na rzecz powoda (...) S.A. z/s we W. kwotę 33.446,18 zł (trzydzieści trzy tysiące czterysta czterdzieści sześć złotych 18/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 30.788,29 zł (trzydzieści tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem złotych 29/100) od dnia 08 lutego 2020 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego I. U. na rzecz powoda (...) S.A. z/s we W. kwotę 1.693,69 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote 69/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Danuta Kozikowska

sygn. akt I C 230/21

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. U. kwoty 33.446,18 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 30.788,29 zł od dnia 08 lutego 2020 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł nadto o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych w kwocie 1.693,69 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w dniu 06 czerwca 2016 r. zawarł z pozwaną umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Kwota udzielonej pożyczki wynosiła 65.345,50 zł. Oprocentowanie umowne wynosiło 7,90 % w stosunku rocznym. Kwota odsetek umownych wynosiła 14.311,10 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez pozwaną wynosiła 79.656,60 zł. Pozwana była zobowiązana spłacić pożyczkę w 60 miesięcznych ratach w wysokości 1.327,61 zł począwszy od 26 lipca 2016 r. Pozwana spłacała pożyczkę z opóźnieniem, a od dnia 14 czerwca 2019 r. całkowicie zaprzestała spłat. W związku z opóźnieniami w spłacie rat powód wzywał pozwaną do zapłaty zaległości pisemnie, jak i podczas kontaktów telefonicznych oraz osobistych podejmując w ten sposób próby pozasądowego rozwiązania sporu. W związku z dalszymi opóźnieniami pozwanej w spłacie pożyczki powód wezwał ją pismem z dnia 13 października 2019 r. do zapłaty zaległości w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. Powód w wezwaniu poinformował pozwaną, że w tym samym terminie może ona złożyć wniosek o restrukturyzację zadłużenia. Wezwanie zostało nadane listem poleconym. W związku z brakiem reakcji pozwanej powód wypowiedział w dniu 29 listopada 2019 r. pozwanej umowę pożyczki. Oświadczenie o wypowiedzeniu zostało złożone na piśmie i nadane listem poleconym. Okres wypowiedzenia zakończył

się z upływem 30 dni od dnia doręczenia pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowy pożyczki. Pomimo wymagalności roszczenia oraz wezwania do zapłaty pozwana do dnia wniesienia pozwu nie spłaciła zobowiązania.

Powód wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie stało się wymagalne w dniu 13 stycznia 2020 r., a na jego wysokość składają się następujące kwoty:

- 30.788,29 zł tytułem kapitału;
- 2.657,89 zł tytułem odsetek naliczonych za okres od dnia 26 marca 2019 r. do 07 lutego 2020 r.
- dalsze odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 30.788,29 zł od dnia 08 lutego 2020 r. do dnia zapłaty.

Pozwana I. U. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w podwójnej wysokości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. Pozwana wniosła ponadto o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w podwójnej wysokości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty poniesionych w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że powód nie udowodnił swojego roszczenia co do zasady ani co do wysokości. Pozwana zaprzeczyła, aby była dłużnikiem powoda z jakiegokolwiek tytułu. Z treści przedłożonej przez powoda umowy wynika, że w imieniu powoda działała osoba niewidniejąca w odpisie KRS jako podmiot upoważniony do reprezentacji powoda. Brak jest też umocowania dla osoby, która złożyła podpis w imieniu powoda. Powód nie wykazał zatem, że umowa pożyczki została skutecznie zawarta. Powód nie wykazał, gdzie umowa została zawarta, zatem nie może korzystać z domniemania umocowania dla osoby działającej w lokalu przedsiębiorcy. Nadto umowa pożyczki nie została podpisana przez żadną ze stron. Powód nie wykazał, że wypłacił kwotę kredytu ani w części, ani w całości. Wyciągi zawarte w treści uzasadnienia pozwu nie zostały potwierdzone żadnym dokumentem źródłowym. Wyciąg z ksiąg banku nie stanowi dowodu urzędowego, a pozwana zakwestionowała wiarygodność i rzetelność tego zestawienia, które jest jedynie wydrukiem z systemu komputerowego i może być swobodnie modyfikowane. Podniosła, że powód przedłożył do akt sprawy szereg kserokopii projektów dokumentów, w których rzekome roszczenie pozwanej różni się wysokością. Inna kwota wynika z umowy kredytu, inna z wezwań do zapłaty, jeszcze inna z oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, a jeszcze innej powód dochodzi pozwem. Dowody załączone przez powoda nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałami, zatem stanowią jedynie kserokopie projektów dokumentów, a pozwana zakwestionowała ich autentyczność. Dokumenty stanowiące dowody na podejmowanie czynności polubownych nie zostały opatrzone żadnymi podpisami, zatem są jedynie projektami pism bez mocy dowodowej. Pozwana zaprzeczyła, aby kiedykolwiek otrzymała takie dokumenty. Raporty doręczeń przesyłek pochodzą z innych dat niż daty sporządzenia dokumentów. Pozwana wskazała, iż nawet gdyby uznać, że strony skutecznie zawarły umowę kredytu oraz że powód wypłacił pozwanej kwotę kredytu, w konsekwencji czego pozwana była zobowiązana do świadczenia na rzecz powoda określonych kwot, to roszczenie powoda jest przedwczesne. Z treści kserokopii dokumentów, które przedłożył powód wynika, że pożyczka miała być spłacona w 60 ratach. Okres spłaty nie minął. W aktach sprawy znajduje się projekt oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z dnia 29 listopada 2019 r. Dokument ten nie stanowi dowodu, nie został podpisany przez powoda, nie sposób zweryfikować prawdziwości pochodzenia oświadczenia woli. Nadto brak jest dowodu doręczenia oświadczenia pozwanej. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła zarzut naruszenia art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe. Powód nie wzywał pozwanej skutecznie do zapłaty i nie umożliwił jej złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Powód nie wykazał, że wykonał obowiązek poinformowania pozwanej o możliwości restrukturyzacji zadłużenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 06 czerwca 2016 r. powód (...) S.A. z siedzibą we W. i pozwana I. U. zawarli umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 65.345,50 zł. Umowa została zawarta na okres od 06 czerwca 2016 r. do 26 czerwca 2021 r. włącznie.

Całkowita kwota pożyczki wynosiła 50.000,00 zł. Całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę ustalona w dniu zawarcia umowy wynosiła 79.674,00 zł (§ 1 ust. 1 i 7).

Pozwana zobowiązała się do spłaty udzielonej pożyczki wraz z odsetkami w 60 ratach miesięcznych, płatnych do 26 dnia każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 26 lipca 2016 r. Wysokość każdej raty miała wynosić 1.327,90 zł (§ 1 ust. 8 i 9).

Bank zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia w razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat (§1 ust. 17).

Umowę w imieniu powodowego banku zawarła pośrednik kredytowy A. G. (1), upoważniona do zawierania umów kredytowych w imieniu i na rzecz banku na podstawie umowy agencyjnej z dnia 14 lipca 2015 r.

Kwota pożyczki w wysokości 50.000,00 zł została wypłacona pozwanej w dniu 06 czerwca 2016 r. o godzinie 22:00 na rachunek bankowy numer (...).

/dowód: umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z załącznikami – k. 12 – 25, 65 – 90, zestawienie transakcji – k. 91, umowa agencyjna – k. 92 – 95/

W okresie od 11 sierpnia 2016 r. do 14 czerwca 2019 r. pozwana dokonała na poczet przedmiotowej pożyczki 37 wpłat na łączną kwotę 44.248,74 zł. Od tego czasu nie dokonała więcej żadnej wpłaty.

/dowód: okoliczność bezsporna/

W dniu 16 października 2019 r. powód wystosował do pozwanej przedegzekucyjne wezwanie do uregulowania zaległości z dnia 13 października 2019 r. Powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 7.893,00 zł (w tym 6.384,28 zł z tytułu zapadłych, niespłaconych rat kapitałowych) w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. W przedmiotowym piśmie powód pouczył pozwaną o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania pisemnego wniosku o restrukturyzację zadłużenia, która obejmowałaby pozostałą do spłaty kwotę kredytu.

Wyżej wskazane wezwanie zostało doręczone pozwanej w dniu 25 października 2019 r. o godzinie 15:45:14.

/dowód: przedegzekucyjne wezwanie do uregulowania zaległości – k. 27, wydruk śledzenia przesyłki z systemu Poczty Polskiej S.A. – k. 29/

Pismem z dnia 29 listopada 2019 r. (nadanym w dniu 04 grudnia 2019 r.) powód wypowiedział pozwanej umowę pożyczki gotówkowej nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanej w dniu 13 grudnia 2019 r. o godzinie 12:19:54.

/dowód: wypowiedzenie – k. 26, wydruk śledzenia przesyłki z systemu Poczty Polskiej S.A. – k. 28/

W dniu 07 lutego 2020 r. (...) S.A. z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którego treści wskazano, że w księgach powodowego Banku pozwana I. U. posiada zadłużenie w wysokości 33.446,18 zł z tytułu umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 06 czerwca 2016 r. Na kwotę zadłużenia składały się należność główna w kwocie 30.788,29 zł, odsetki za okres od dnia 06 czerwca 2016 r. do dnia wystawienia wyciągu w kwocie 2.657,89 zł oraz dalsze odsetki, które obciążają dłużniczkę od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu do dnia zapłaty, naliczane od kwoty 30.788,29 zł w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, przy czym na dzień wystawienia przedmiotowego wyciągu wysokość odsetek wynosi 14 % w stosunku rocznym.

/dowód: wyciąg z ksiąg banku – k. 30 – 31/

Sąd zważył, co następuje:

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione.

Stan faktyczny Sąd ustalił wyłącznie na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda. Zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 77³ k.c. dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią, w związku z czym wydruki i niepoświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie przedłożone przez powoda niewątpliwie są dokumentami w świetle przepisów prawa cywilnego.

Pozwana natomiast nie zaoferowała Sądowi żadnych dowodów. Nie stawiała się również na rozprawie wyznaczonej na dzień 18 sierpnia 2021 r. mimo skutecznie doręczonego jej wezwania, wobec czego Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanej w charakterze strony.

Niestawiennictwo pozwanej na rozprawie uniemożliwiło nadto pobranie od niej próbek pisma ręcznego, wobec czego Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. pominął wniosek pozwanej o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu badania autentyczności próbek pisma na potwierdzenie faktu, że podpis na umowie pożyczki nie pochodzi od pozwanej. Nadmienić należy, że powódka w piśmie procesowym z dnia 15 września 2021 r. cofnęła wniosek o dopuszczenie ww. dowodu.

Okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...) zawartej przez powoda i pozwaną, wyciągu z ksiąg banku, a także pism w przedmiocie wypowiedzenia umowy pożyczki i przedegzekucyjnego wezwania do uregulowania zaległości. Wiarygodność tych dowodów nie budzi wątpliwości Sądu a pozwana nie zakwestionowała skutecznie wiarygodności tych dowodów. Pozwana w odpowiedzi na pozew ograniczyła się do zaprzeczenia wszystkim twierdzeniom i tezom powoda, do sformułowania zarzutów bez udowodnienia zasadności swoich twierdzeń. W ocenie Sądu zarzuty pozwanej wynikały wyłącznie z przyjętej przez nią linii obrony i zostały zgłoszone wyłącznie na użytek niniejszego procesu.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym niewystarczające jest ogólne wskazanie w piśmie procesowym, że zaprzecza się wszystkim twierdzeniom strony przeciwnej poza wyraźnie przyznanymi. Strona powinna się stawić na rozprawie i zgodnie z art. 210 § 2 zd. 2 k.p.c. wyszczególnić fakty, którym zaprzecza. Wobec powyższego Sąd rozpatrując podniesione przez pozwaną zarzuty uznał jednocześnie za bezsporne okoliczności tymi zarzutami nieobjęte.

W niniejszej sprawie pozwana podniosła szereg zarzutów, przede wszystkim zarzut nieistnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Zarzut ten jest jednakże nietrafny wobec przedłożenia przez powoda oryginału umowy pożyczki zawartej z pozwaną. Załączniki do umowy zawierają własnoręczne podpisy pozwanej (k. 71, 72, 73, 79, 86, 89 i 90 akt) zatem ich autentyczność nie budzi wątpliwości Sądu, tym bardziej, że podpisy te są podobne do podpisów złożonych przez pozwaną na pełnomocnictwie (k. 58 akt) oraz oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania (k. 112akt). Jak wskazano już we wcześniejszej części uzasadnienia, pozwana bez usprawiedliwienia nie stawiała się na rozprawie i uniemożliwiła Sądowi pobranie od niej próbek pisma ręcznego, wobec czego nie wykazała, że podpisy na załącznikach do umowy zostały złożone przez inną osobę. Umowa pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 06 czerwca 2016 r. nie zawiera wprawdzie czytelnego podpisu pozwanej, a jedynie tzw. „parafkę”, jednakże powód w uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwana dokonała na jego rzecz szeregu płatności, która to okoliczność nie była przez pozwaną kwestionowana, a przynajmniej nie wynika to z treści odpowiedzi na pozew ani żadnego innego pisma procesowego. W związku z powyższym Sąd okoliczność tę uznał za bezsporną. Przyjęcie, że pozwana dokonywała płatności na rzecz powoda bez uprzedniego zawarcia z nim umowy pożyczki byłoby nielogiczne oraz sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Wbrew zarzutom pozwanej powód wykazał zatem istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem. Wykazał również spełnienie ze swojej strony świadczenia z umowy pożyczki, ponieważ z wydruku Zestawienie transakcji (k. 91) wynika, że w dniu 06 czerwca 2016 r. o godzinie 22:00 została wypłacona pozwanej kwota pożyczki w wysokości 50.000,00 zł, która to kwota jest zgodna z całkowitą kwotą pożyczki wskazaną w §1 ust. 7 lit a umowy pożyczki gotówkowej. W świetle powyższych okoliczności całkowicie nieistotny jest fakt, że w umowie pożyczki gotówkowej jako adres poczty elektronicznej pożyczkobiorcy

został wskazany (...), niepokrywający się z danymi osobowymi pozwanej. Jest to bowiem szczegół niewystarczający dla podważenia autentyczności umowy pożyczki, wobec innych okoliczności ustalonych w toku procesu.

Pozwana podniosła również, że A. G. (1), która w imieniu powoda zawarła z I. U. umowę pożyczki nie była do tego upoważniona. Zarzut ten jest jednakże nietrafny, albowiem powód przedłożył odpis umowy agencyjnej zawartej z ww. osobą w dniu 14 lipca 2015 r. Zgodnie z § 1 ust. 1 przedmiotowej umowy Bank powierzył A. G. (1) jako Agentowi wykonywanie w imieniu i na rzecz Banku pośrednictwa w zakresie wykonywania czynności bankowych przy zawieraniu umów kredytowych z osobami fizycznymi, w tym konsumentami oraz czynności faktycznych związanych z działalnością bankową polegających na dokonywaniu czynności agencyjnych, a Agent przyjął je do stałego wykonania w ramach swojego przedsiębiorstwa. Upoważnienie A. G. (1) do zawarcia w imieniu powoda umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 06 czerwca 2016 r. zostało zatem udowodnione.

Niezależnie od powyższego zaznaczyć należy, że zgodnie z art. 103 § 1 i 2 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Druga strona może wyznaczyć osobie, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu. Zaznaczyć jednakże należy, że żaden przepis Kodeksu cywilnego nie zastrzega dla oświadczenia woli mocodawcy o potwierdzeniu czynności fałszywego pełnomocnika wymogu zachowania określonej formy. Potwierdzenie może być dokonane w formie dowolnej, w tym ustnie, a nawet w sposób dorozumiany. W niniejszej sprawie pozwana nie wykazała, aby skorzystała z trybu przewidzianego w art. 103 § 2 k.c., czyli nie wyznaczyła powodowi terminu do potwierdzenia umowy pożyczki zawartej przez A. G. (1). W związku z powyższym pozwana nie „zwolniła się” w sposób prawem przewidziany z obowiązku wywiązania się z umowy pożyczki gotówkowej z dnia 06 czerwca 2016 r. Ponadto skierowanie do pozwanej wezwania do zapłaty oraz wytoczenie powództwa w niniejszej sprawie w ocenie Sądu stanowi dorozumiane potwierdzenie umowy pożyczki gotówkowej nr (...), zawartej z pozwaną przez A. G. (1) w imieniu powoda.

Ponadto zauważyć należy, że dochodzona przez powoda kwota 33.446,18 zł jest niższa od różnicy całkowitej kwoty do zapłaty wskazanej w § 1 ust. 7 umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (79.674,00 zł) i łącznej kwoty wpłat dokonanych przez pozwaną na poczet umowy pożyczki (44.248,74 zł), która wynosi 35.425,26 zł. Kwota dochodzona pozwem z pewnością nie jest zatem zawyżona. Pozwana wbrew swojemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c. nie wykazała, aby dokonała na rzecz powoda innych wpłat niż wskazane w tabeli z uzasadnienia pozwu.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (tekst ujednolicony Dz.U. z 2020 r. poz. 1896) w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Termin wypowiedzenia, o ile strony nie określią w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni.

W § 1 ust. 17 umowy pożyczki gotówkowej nr (...) zastrzeżono uprawnienie banku do wypowiedzenia umowy w razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat. Z powyższego wynika, że zgodnie z zapisami umownymi wystarczającą podstawą do wypowiedzenia było opóźnienie pożyczkobiorczyni z zapłatą przynajmniej dwóch rat.

Zgodnie z art. 75c ust. 1 – 2 ustawy Prawo bankowe jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu tym bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Przedegzekucyjne wezwanie do uregulowania zaległości wystawione przez powoda w dniu 13 października 2019 r. jest zgodne z wyżej wskazanymi ustawowymi wymogami, gdyż zawiera wezwanie do zapłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych oraz informację o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Przedmiotowe pismo

zawierało również zastrzeżenie wypowiedzenia umowy w przypadku braku spłaty należności i niezłożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w określonym terminie.

Wezwanie to zostało doręczone pozwanej w dniu 25 października 2019 r. i odebrane przez dorosłego domownika - Ł. U. (k. 29 akt). W związku z powyższym termin na spłatę zaległości bądź złożenie wniosku o restrukturyzację zadłużenia upłynął pozwanej po upływie 14 dni roboczych, tj. w dniu 18 listopada 2019 r. Pozwana nie wykonała żadnej z tych czynności, a przynajmniej okoliczności tej nie wykazała wbrew swojemu obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c.

Powód wypowiedział zatem pozwanej umowę pożyczki gotówkowej. Wypowiedzenie zostało doręczone pozwanej w dniu 13 grudnia 2019 r. i również odebrane przez dorosłego domownika - Ł. U. (k. 28 akt). W związku z powyższym wypowiedzenie stało się skuteczne po upływie 30 dni, tj. w dniu 13 stycznia 2020 r.

W związku z powyższym zdaniem Sądu postawienie roszczenia w stan wymagalności zostało wykazane przez powoda w sposób wystarczający.

Powyższe okoliczności wynikają z dokumentów przedłożonych przez powoda (k. 26 -29), zaś zarzuty pozwanej w tym przedmiocie stanowi jedynie polemikę z prawidłowo udokumentowanym roszczeniem pozwu. W ocenie Sądu daty pism przedłożonych do akt sprawy oraz daty widniejące w wydrukach z systemu Poczty Polskiej S.A. - historii śledzenia przesyłek dają podstawy do przyjęcia w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz reguł logiki, że przesyłki te zawierały przedegzekucyjne wezwanie do uregulowania zaległości oraz wypowiedzenie umowy pożyczki.

Nietrafny jest zatem zarzut pozwanej w przedmiocie przedwczesności powództwa. Powództwo wniesione do Sądu w dniu 02 kwietnia 2021 r. niewątpliwie nie jest przedwczesne, ponieważ powód wbrew twierdzeniom pozwanej wykazał prawidłowość i skuteczność wypowiedzenia łączącej strony umowy pożyczki gotówkowej, a także okoliczność wezwania pozwanej do uregulowania zadłużenia bądź złożenia wniosku o restrukturyzację pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Bezasadny był zatem również zarzut naruszenia art. 75 c ustawy Prawo bankowe.

Pozwana w odpowiedzi na pozew podniosła, że wypowiedzenie umowy nie zostało podpisane przez powoda. Pismo to zostało jednakże podpisane przez pełnomocnika powoda M. M., która na mocy udzielonego jej pełnomocnictwa, obowiązującego od dnia 24 września 2014 r. do chwili obecnej jest upoważniona do m.in. składania oświadczeń woli w imieniu Banku w zakresie wypowiedzania umów kredytowych (k. 10 akt). Wbrew zatem zarzutom pozwanej wypowiedzenia dokonała osoba upoważniona do reprezentowania powoda i wypowiedzenie umowy zostało przez nią podpisane.

W związku z powyższym roszczenie powoda o zasądzenie kwoty dochodzonej pozwem zasługiwało na uwzględnienie. Wbrew zarzutom pozwanej powód udowodnił swoje roszczenie co do zasady i wysokości.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki gotówkowej z dnia 06 czerwca 2016 r. i roszczenie powoda dochodzenia całej kwoty stało się wymagalne. Z tych względów Sąd stosownie do art. 720 k.c. w zw. z art. 78 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe uwzględnił żądanie pozwu, zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 33.446,18 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 30.788,29 zł od dnia 08 lutego 2020 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w punkcie I.

O kosztach Sąd postanowił w punkcie II na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą spór.

Na zasądzoną od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.693,69 zł składają się poniesione przez powoda koszty:

- opłata od pozwu w kwocie 1.673 zł,
- koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa –17 zł,

- koszty poświadczenia przez notariusza za zgodność z oryginałem odpisu pełnomocnictwa udzielonego pełnomocnikowi powoda w kwocie 3,69 zł (k. 10v akt).

Od powyższej kwoty Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

sędzia Danuta Kozikowska